

Cementiri Municipal/Cementiri Nou

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Camí del Cementiri s/n, 08400-GRANOLLERS
Emplaçament: Dalt d'un turó que domina el municipi

Coordenades:

Latitud: 41.60921
Longitud: 2.29951
UTM Est (X): 441633
UTM Nord (Y): 4606626

Classificació

Número de fitxa: 08096-227
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle: XIX
Any: 1894
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Observacions protecció: PEPHA nou Fitxa. Núm. P-04,
Accés: Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Granollers, Plaça de la Porxada, 6, 08400-GRANOLLERS
Autor de la fitxa: ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dj., 01/11/2001 - 01:00

Descripció

Recinte tancat per una tàpia alta, a l'entrada del qual hi ha el pavelló d'entrada, format per dos cossos de planta rectangular, col·locats simètricament, que emmarquen la portalada de ferro colat i forjat, que dona accés a l'espai funerari. Són de planta baixa i coberta de teula plana a dues vessants. Ambdós cossos són de façanes planes estucades, composades

simètricament amb un o dos eixos de proporció vertical, emmarcats en el terç superior i protegits amb reixes de ferro forjat. Sobre les llindes d'ambdós cossos hi ha un esgrafiament en el que es pot llegir: "Cementerio", "Municipal" (CUSPINERA et alí, 2001). Hi ha diversos panteons amb un cert interès artístic, entre els que destaca un que presenta una estàtua de Llimona. Hi ha, així mateix, un interessant conjunt de xiprers que figuren dins l'inventari d'arbres d'interès local.

Observacions:

Proposta de protecció del Pavelló d'entrada al nou PEPHA Fitxa. Núm. P-04,

Història

L'actual emplaçament no és l'únic que ha tingut, abans ha estat en altres localitzacions: primer estava davant de l'església parroquial, després aquell que era nou, el de Caputxins, es convertí en vell. Aquest dels caputxins estava al final de l'antic emplaçament del convent d'aquesta congregació religiosa, a la dreta, al costat de l'antic hospital i asil. Aquest va quedar clos l'any 1894, quan es va construir el nou, al Ramassà. El cementiri era un clos quadrat, amb xiprers arrencats tot al voltant i altres que feien una creu, amb una placeta al mig, on hi era aixecat un obelisc. A l'esquerra del tancat, hi havia una capella amb una grossa imatge del Crist (GARRELL, 1960). Abans el taüt era portat a pes de braços i era entrat a l'església, on es cantava l'absolta "in corporis". Després, una disposició ministerial establí que a les esglésies sols podien entrar-hi els familiars del finat i el seguiment del dol. D'ençà de l'any 1894, els difunts foren duts en cotxe de cavalls al cementiri, i des del 1924 hi són portats en automòbil. El primer que gaudí d'aquesta millora fou Quirze Massana, que fou popular pastisser i "barman", a qui tothom coneixia més per En "Quirico" (GARRELL, 1960). Una vegada inaugurat el nou cementiri, el seguici arribava a la carretera de Cardedeu, a tocar de la via del carril; més tard, el dol s'acomiadava més avall, en el Casalot, davant d'una capella dedicada a la verge de Montserrat que hi havia prop de can Guidons.. Quan el que el que havia mort era un jove o una noia, era costum que els seus amics i companys de treball anessin a l'enterrament amb atxes de cera i formaven doble renglera als costats del cotxe funerari; després, aquest seguici anava davant del cotxe fins que va desaparèixer el costum. També, quan moria un soci del Cor, els components de la societat anaven a l'enterrament amb llurs barretines vermelles posades damunt de l'espatlla, eren presidits per l'estendard i els acompanyava una orquestra, que interpretava marxes fúnebres (la de Chopin, perquè no en tenien d'altra); i si el finat era soci del casino o d'altres societats, hi anaven els conserges d'aquestes, amb les ensenyes corresponents. Els serveis públics van tenir grans millores en el darrer terç del segle XIX: l'enllumenat de petroli (1872), substituït pel de gas (1881), Correus i Telègrafs (abans de 1885), l'Escorxador Municipal (1876), el cos de Bombers (1878) i la nova estació del Nord (1886) i el nou Cementiri (1894) (SESÉ, 1987b). A la Festa Major de 1890 es va col·locar la primera pedra del nou cementiri, que es va inaugurar per la Festa Major del 1894 i els nous cotxes del servei funerari, fent-se una gran cercavila des de la Plaça Gran fins al Cementiri. També es va pagar l'enterro al primer veí de la Vila que va tenir la "sort de morir després de feta la presa de possessió del cementiri", segons deia un ban oficial de l'Ajuntament. Uns actes festius, evidentment, singulars (CRUZ, 1993).

Bibliografia

ARBRES D'INTERÈS LOCAL DE GRANOLLERS LLISTA PRÈVIA (2001). Document mecanografiat Granollers. CRUZ I CORRAL, Francesc (1993) La Festa Major. Granollers, 1857 - 1993. Col. Coneguem Granollers, Núm. 7, Granollers: Ajuntament de Granollers. CUSPINERA I FONT, Lluís et al. (2001) Pla especial de protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic de Granollers. Granollers; GARRELL I ALSINA, Amador (1960) Granollers, vila oberta, Granollers, Gràfiques Garrell.; MUSEU DE GRANOLLERS. CIÈNCIES (2001) Arbres d'interès local de Granollers. Llista prèvia Barcelona: Comissió de Cooperació de Museus Locals de les comarques barcelonines, Diputació de Barcelona. SESÉ, Jaume (1987b) 2. El creixement industrial. Granollers al segle XIX, Col. Coneguem Granollers, núm. 2., Granollers, Ajuntament de Granollers.

